

Tid och Tand och Tår och År som Går

Tid är som en resa från barndom till ålderdom. Men någon sa', tid är som att sitta vid en strand och känna vinden blåsa förbi. Då kunde jag känna tiden så jag också. Gå i månsken på snöhöljd is, det är det vackraste som finns. Se mot stjärnorna och tiden får en gudomlig dimension. Tid och Gud har det gemensamt, att de inte finns någon annan stans än i vårt medvetande. Kanske är de samma väsen. Synd att Gud redan finns, sa Voltare, annars skulle vi människor ha behövt uppfinna honom. Och så är det också med tid, bra att den finns men synd att den är så kort.

En gång skulle jag upp bland Asiens höga berg. Guiden frågade i telefon hur gammal jag var, för hon var orolig om jag skulle orka. Jag svarade sanningsenligt att jag har hundra års erfarenhet, min kropp är 40 men mitt hjärta tickar som sjutton. Sedan frågade hon om jag var gift.

Äldre än sjutton blir jag aldrig men kroppen åldras. Det är tidens tand, en tand som biter och förgör. Plötsligt när jag stod i duschen en dag såg jag inte längre mina tår. Nå't skumt va de, men jag hade inte fått lödder i ögonen. Litet senare råkade jag luta mig fram. Då såg jag plötsligt tårna igen. Tio var de. Vilken tur, för hade de varit åtta hade millennieskiftet inträffat år 1777.

Dygnets första sekund tecknas 00.00.00. Med meters första millimeter är det på samma sätt, den tecknas 0 och heter inte ett förrän den är färdig. Men första millenniets första dag heter 0001.01.01 redan från början, år noll finns inte. Det innebär att nästa millennies första sekund heter 2001.01.01-00.00.00. Så det riktiga millennieskiftet kommer inte förrän nu vid nyår.

I julhälsningen 1997 berättade jag om mina grannar Stina och Kurt. En dag, när dörren stod på glänt, smet deras barnbarn in till mig och stannade några dar. På nätterna var de litet busiga. De är pigga och vänliga och vill ge mig det allra bästa. Men hur skall man förklara för en liten mus att man inte vill ha ekollon i sängen? Jag klagade för min kompis Olle. Hellre en mus i sängen än ekollon, sa han tröstande men såg lysten ut. Jo-jo, det kan han säga som är unkarl. Om han är stackare eller lyckost beror på från vilket håll man ser det. Som tiden som kommer eller går beroende på om man är barn eller gammal.

Gott Nytt År

önskar

Lars Cornell

